

Porecki delfin

2016.09.03., 5000m

Pénteken reggel 7kor indultunk vonattal Debrecenből Pestre. A Nyugati pályaudvarnál 10:00-kot fevett minket Tóth Szilveszter csapattárs és párja, Lucy.

Délután 16:20kor már porecban voltunk. Elfoglaltuk a szállást (Szilveszterék külön apartmanban voltak), szusszantunk egyet.

Este 6kor nekiindultunk vacsorát

vadászni, sétálni egyet. A polipos hamburger nagyon finom volt, búzasörrel leöblítve.

Este ingyenes tézstapartin lehetett részt venni, amennyiben a versenyző már péntek este

befizeti a nevezési díjat. Paradicsomos penne és pizza között lehetett választani, választható üdítő is járt hozzá.

Miután 2x megvacsoráztunk, hazatekertünk a szállásra. Még nem említettem, de a szállásadónk biztosított nekünk két biciklit díjmentesen, ennek nagyon örültünk.

Szombat reggel 7kor felkeltünk, összepakoltunk, majd elmentünk reggelizni. Bőséges étkezés után letekertünk a rajthoz. Némi sorban állás után regisztrációs lap kitöltése, vérnyomásmérés következett. Majd csomagleadás, bemelegítés, és rajtszám felírás (557) után csobbanás. Dávid kicsivel utánam rajtolt.

Hamar elkezdtem úszni. Pár lépés után már el is indítottam a stoppert. Sokan még csak botorkáltak a sziklák között, de én már sekély vízben is úszni kezdtem. Elindultam gyorsan a kötél mentén, amivel ki volt jelölve az 5 km-es pálya. Aki csak 1,5 vagy 3 km-t vállalt, azt a táv letelte után felvették egy motorcsónakra, és visszaillesztették a partra. Az 5km-eseknek a rajt és a cél is ugyanazon parton volt.

Kettes levegővel felvettem egy dinamikus tempót, néha oldalt változtattam. Tiszta volt a víz, le lehetett látni a tenger aljára a sekélyebb részeken.

Már 10 perc után kiszáradt a torkom a sós víztől, fél óra után meg egyenesen elviselhetetlennek tűnt. A szemüvegemmel is sokat kellett babrálni. Be volt állítva olyan lazára, hogy ne szorítson egy óra után sem. Így viszont belefolyt minimális víz, ami édes víznél fel se tűnik, de itt csípte kegyetlenül a szemem. Ha pedig szorosabbra állítottam, és nem folyt bele a víz, akkor meg úgy szorított, hogy az volt a baj. Először fél óránál néztem rá az órámról. Dávid szinte végig tartotta velem a tempót, hol ő jött mögöttem, hol fordítva.

Kötél mellett mentem végig, ahol volt kötél! Mert bizony volt olyan szakasz, ahol megszakadt, hogy később folytatódjon tovább. Ilyenkor csak a narancssárga bóját céloztam meg több-

kevesebb sikerrel. Dávid szerint ilyenkor kacsáztam sokat. Lehet, én nem éreztem.

3,5 km körül megálltunk egy csónaknál vizet kérni. Mármint ihatót, mert abból volt hiány..

A csónakok kb. 200 méterenként voltak elhelyezve.

A bóják pedig nem kilométereket jelöltek, csak a pálya sarkait, melyet balról kerültünk meg.

Én 2 korty után haladtam is tovább ekkor

már 01:10 körül járhattam.

Szerencsére nem voltunk sokan a vízben egyszerre, az emberek kerülgetése kényelmesen ment. Ilyenkor használtam egy pár mell tempót, utána igyekeztem visszaállni gyorsba.

Lakossági futamban csupán 515-en indultunk egész nap, így sokkal kényelmesebben el lehetett férni, mint Balaton-átúszáson, ahol már reggel 9kor pár ezren már a vízben voltak.

Víz alatt végig előre néztem, mégis néha váratlanul feltűnt egy kéz, egy láb, vagy egy terebélyes női hátsó. Ez utóbbtól egyszer nagyon megijedtem. Dávid és Szilveszter is mesélte utólag, hogy láttak több medúzát is. Dávid még meg is simogatta az egyiket véletlenül. Nekem nem volt ilyen "szerencsém", nekem csak emberi testrészek jutottak.

Tehát kötél eltűnik, feltűnik, szorítja a szemem a szemüveg, sós vizet nyelek, prüszkölök, krákogok, tempózik, kacsázok, egyenesbe jövök, iható vízről álmodozok, amikor megláttam a partot. Elkezdtem fokozni az iramot és azon imádkoztam, legyen már vége a kínlódásomnak minél hamarabb.

Megérkeztem célsziclámhoz, falat fogtam, és leállítottam a stoppert.

1:41:32 lett a vége nálam. Épp három nő mászott ki előttem a létrán.

Kérdezték a rajtszámomat, mert lekopott a vállamról a vazelintől.

A hivatalos idő 1:44:07 lett.

De ebben benne van a vízbeszállás előtti zuhany, és kiszálláskor a három nő tötymörgése is. Ezért az előbbi gondolnám a valós eredménynek.

Felvettem az arany emlékérmét, pólót, és frissítésnek gyümölcs is volt kirakva: zöldalma és szilva.

Egyébként a 3 km-ért ezüst, a 1,5 km-ért bronz emlékérem járt.

Dávid 2 perccel utánam jött ki a vízből. Járt meleg kaja is a végére: valami szalonnás babos krumpolis dolog baguettel. Ennek nem volt valami díjnyertes az íze, de legalább laktató volt.

Átöltözés után hazamentünk és szusszantunk egy órát.

Majd bementünk Porec csodaszép óvárosába vacsorázni és sétálni egyet.

Kagylót ettem görög salival. Imádom a tengeri herkentyűket.

Nézelődöttünk a bazársoron, vettünk egy pár jópofa dolgot. Este 8kor hazatértünk a szállásra.

Másnap reggel nem sokkal 10 után indultunk vissza Magyarországra.

Konklúzió: sós vízben úszni szörnyű, viszont tényleg jobb időt lehet teljesíteni benne. Bár állítólag meg lehet szokni a sós vizet is. Nekem bő 1,5 óra alatt, első sós vízi versenyem alatt egyelőre nem sikerült.

Utólag meg minden emlék megszépül. Most már szívesen visszamennék abba a vízbe, annyira bajom legyen! :)

Végül a helyezéseinkről:

Összes induló 5000 m-en lakossági futamban: 516 fő.

Tóth Szilveszter: 31.hely. Idő: 1:26:36 (benne az első 10 %-ban)

Lengyel Stella: 128.hely. Idő: 1:44:07 (az első 25%-ban)

Bankó Dávid: 147.hely. Idő:1:46:10 (az első 30 %-ban)

